

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

Володимир Тадеушович САВИЦЬКИЙ,
кандидат наук з державного управління, доцент,
проректор з нормативного та науково-методичного забезпечення,
доцент кафедри публічного управління та адміністрування
Хмельницького університету управління та права,
svt@univer.km.ua

УДК 35.075(477)

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ: ЗАКОНОДАВЧІ НОВЕЛИ ТА РЕАЛЬНІСТЬ

На основі порівняння окремих положень трьох редакцій Закону України «Про державну службу» (від 16 грудня 1993 р. № 3723–ХІІ, від 17 листопада 2011 р. № 4050–VІ та від 10 грудня 2015 р. № 889–VІІІ) підкреслюється значення реформування державної служби як діяльності особливої професійно-статусної групи осіб у контексті реформування України в цілому. Аналізується суть визначених Законом № 889 понять державної служби та державного службовця, акцентується увага на групах повноважень з виконання державною службою завдань і функцій держави. Відзначається як позитивна в історичній площині трансформація суті принципів державної служби. На основі аналізу класифікації посад державних службовців виокремлюються групи посад, які, на думку автора, мали б бути віднесені Законом № 889 до посад державної служби категорії «В». Висловлюється думка щодо більш точного формулювання окремих положень Закону України від 10 грудня 2015 р. № 889–VІІІ «Про державну службу».

Ключові слова: державна служба, державний службовець, принципи державної служби, категорії посад державної служби, посадова особа.

У контексті реформування України як держави в цілому реформування державної служби як діяльності особливої професійно-статусної групи осіб, уповноваженої державою практично реалізовувати завдання і функції держави, викликане змінами в українському суспільстві. В останнє десятиріччя стало особливо помітним, що Закон України від 16 грудня 1993 р. № 3723–ХІІ «Про державну службу» (далі — Закон № 3723) [1], який започаткував існування

© Савицький В. Т., 2016

інституту державної служби в Україні, не охоплює всю сукупність відносин не лише в середовищі державної служби, але й відносин між державною службою і державою та суспільством. Пов'язане з цим пробуксовування державної машини повинен би був якщо не зупинити, то хоча б мінімізувати, Закон України від 17 листопада 2011 р. № 4050–VI «Про державну службу» (далі — Закон № 4050) [2], який мав набути чинності з 1 січня 2013 р. Однак, незважаючи на те, що строки введення в дію цього Закону переносилися тричі, він так і не запрацював та остаточно втратив чинність у зв'язку з прийняттям 10 грудня 2015 р. нового (третього) Закону України «Про державну службу» № 889–VIII (далі — Закон № 889) [3], який набрав чинності з 1 травня 2016 р.

Метою статті є привернути увагу до окремих новел Закону № 889 та хоча б у загальних рисах спробувати проаналізувати перші кроки їх реалізації.

У порівнянні із Законом № 3723 ч. 1 ст. 1 Закону № 889 значно ширше визначає поняття державної служби. Крім визначеного в Законі № 3723 професійного характеру державної служби, Закон № 889 закріплює за державною службою ще дві важливі ознаки сутності державної служби — її публічність та політичну неупередженість, завдяки чому зміст державної служби набуває довшенішої повноти та підсилює її суспільну роль. Безпосередність покладення на державну службу виконання завдань і функцій держави в Законі № 889 підсилено також шляхом оновлення мовної конструкції «щодо (виділення моє — В. С.) практичного виконання завдань і функцій держави» Закону № 3723 на мовну конструкцію «із (виділення моє — В. С.) практичного виконання завдань і функцій держави» в Законі № 889.

Суттєвим доповненням у визначенні сутності державної служби є також те, що, на відміну від Закону № 3723, у ч. 1 ст. 1 Закону № 889 визначено сім груп повноважень з виконання державною службою завдань і функцій держави, зокрема щодо:

- «1) аналізу державної політики на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях та підготовки пропозицій стосовно її формування, у тому числі розроблення та проведення експертизи проектів програм, концепцій, стратегій, проектів законів та інших нормативно-правових актів, проектів міжнародних договорів;
- 2) забезпечення реалізації державної політики, виконання загальнодержавних, галузевих і регіональних програм, виконання законів та інших нормативно-правових актів;
- 3) забезпечення надання доступних і якісних адміністративних послуг;
- 4) здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства;
- 5) управління державними фінансовими ресурсами, майном та контролю за їх використанням;
- 6) управління персоналом державних органів;
- 7) реалізації інших повноважень державного органу, визначених законодавством».

Закон № 3723 не містив визначення поняття державного службовця, а подавав його розуміння через посилання на визначення поняття державної служби. Тому з введенням у дію Закону № 889 терміносистема державної служби поповнилася другою за значенням дефініцією (після визначення поняття державної служби) — визначенням поняття державного службовця. Згідно з ч. 2 ст. 1 Закону № 889 «Державний службовець — це громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, його апараті (секретаріаті) (далі — державний орган), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження,

безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби».

Законодавче визначення поняття державного службовця важливе тим, що воно є вихідним для вироблення комплексного і цілісного розуміння статусу державного службовця. Поряд з поняттями державної служби і державного службовця основи формування цього розуміння закладаються у вимогах до претендентів на заміщення вакантних посад державної служби і знаходять свій подальший розвиток у положеннях щодо проходження державної служби. Це підтверджується ч. 1 ст. 3 Закону № 889, згідно з якою зазначений Закон «регулює відносини, що виникають у зв'язку із вступом на державну службу, її проходженням та припиненням, визначає правовий статус державного службовця» [3].

Якщо Закон № 3723 лише визначав особливості правового регулювання статусу найвищих посадовців державної служби та інших державних службовців державних органів та їх апарату (ст. 9) [1], а Закон № 4050 виокремлював перелік суб'єктів, на яких не поширюється його дія (ст. 2) [2], то Закон № 889, на відміну від своїх попередників, проводить чітке розмежування посад чиновницького складу державного апарату, визначаючи, які з них належать до посад державної служби, а які з них знаходяться поза сферою його дії (ст. 3) [3].

Відповідно до ч. 2 ст. 3 Закону № 889, його дія поширюється на державних службовців:

- «1) Секретаріату Кабінету Міністрів України;
- 2) міністерств та інших центральних органів виконавчої влади;
- 3) місцевих державних адміністрацій;
- 4) органів прокуратури;
- 5) органів військового управління;
- 6) закордонних дипломатичних установ України;
- 7) державних органів, особливості проходження державної служби в яких визначені ст. 91 цього Закону;
- 8) інших державних органів» [3].

До державних службовців, щодо яких передбачені особливості проходження ними державної служби, належать голови місцевих державних адміністрацій та керівники апаратів (секретаріатів) п'ятнадцяти державних органів та їх груп (ч. 1 ст. 91 Закону № 889) [3].

За межами сфери дії Закону № 889, згідно з ч. 3 ст. 3, знаходяться вісімнадцять суб'єктів державних посадовців, серед яких один одиничний суб'єкт — Президент України, а також сімнадцять груп суб'єктів, які, як засвідчує табл. 1, включають в себе посадовців 47 посад різних рівнів. Відображені в графі 3 табл. 1 дані також показують, що в порівнянні із Законом № 4050 за сферу дії Закону № 889 виведено втричі більше (на 31) посад (ч. 3 ст. 3) [3].

Таблиця 1

Перелік суб'єктів та груп суб'єктів,
на яких не поширюється дія Закону № 889

№ з/п	Суб'єкти та групи суб'єктів державних посадовців, на яких не поширюється дія Закону № 889 (ч. 3 ст. 3) [3]	Чи виводилися суб'єкти, зазначені в графі 2, за сферу дії Закону № 4050
1.	Президент України	Так, ч. 2 ст. 2
2.1.	Глава Адміністрації Президента України	–
2.2.	Заступники Глави Адміністрації Президента України	–
2.3.	Постійний Представник Президента України в Автономній Республіці Крим	–
2.4.	Заступники Постійного Представника Президента України в АРК	–
3.1.	Члени Кабінету Міністрів України	Так, ч. 2 ст. 2
3.2.	Перші заступники міністрів України	Так, ч. 2 ст. 2
3.3.	Заступники міністрів України	Так, ч. 2 ст. 2
4.1.	Голова Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення	–
4.2.	Члени Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення	–
4.3.	Голова Антимонопольного комітету України	–
4.4.	Члени Антимонопольного комітету України	–
4.5.	Голова Національного агентства з питань запобігання корупції	–
4.6.	Члени Національного агентства з питань запобігання корупції	–
4.7.	Голова Рахункової палати	–
4.8.	Члени Рахункової палати	–
4.9.	Голова Центральної виборчої комісії	–
4.10.	Члени Центральної виборчої комісії	–
4.11.	Голови інших державних колегіальних органів	–
4.12.	Члени інших державних колегіальних органів	–
5.1.	Секретар Ради національної безпеки і оборони України	–
5.2.	Заступники Секретаря Ради національної безпеки і оборони України	–
6.1.	Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України	–
6.2.	Заступники Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України	–
6.3.	Голова Фонду державного майна України	–
6.4.	Заступники Голови Фонду державного майна України	–
7.	Народні депутати України	Так, ч. 2 ст. 2

Продовження табл. 1

8.1.	Уповноважений Верховної Ради України з прав людини	Так, ч. 2 ст. 2
8.2.	Представники Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини	–
9.	Службовці Національного банку України	–
10.1.	Депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим	Так, ч. 2 ст. 2*
10.2.	Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим	–
10.3.	Заступники Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим	–
10.4.	Міністри Автономної Республіки Крим	–
11.1.	Депутати місцевих рад	–
11.2.	Посадові особи місцевого самоврядування	–
12.	Судді	Так, ч. 2 ст. 2
13.	Прокурори	Так, ч. 2 ст. 2
14.	Працівники державних органів, які виконують функції з обслуговування	Так, ч. 2 ст. 2
15.1.	Працівники державних підприємств, установ, організацій	Так, ч. 2 ст. 2
15.2.	Працівники інших суб'єктів господарювання державної форми власності	Так, ч. 2 ст. 2
15.3.	Працівники навчальних закладів, заснованих державними органами	–
16.1.	Військовослужбовці Збройних Сил України	Так, ч. 2 ст. 2
16.2.	Військовослужбовці інших військових формувань, утворених відповідно до закону	Так, ч. 2 ст. 2
17.1.	Особи рядового і начальницького складу правоохоронних органів, яким присвоюються спеціальні звання, якщо інше не передбачено законом	Так, ч. 2 ст. 2
17.2.	Працівники інших органів, яким присвоюються спеціальні звання, якщо інше не передбачено законом	Так, ч. 2 ст. 2
18.	Працівники патронатних служб	–

Як видно із наведеного вище, ні серед суб'єктів, на які поширюється дія Закону № 899, ні серед суб'єктів, які винесені за сферу дії цього Закону, не зазначені, крім Глави та заступників Глави Адміністрації, інші працівники Адміністрації Президента України та працівники Апарату Верховної Ради України, хоча, згідно з Положенням про Адміністрацію Президента України, її працівники є державними службовцями (п. 14) [4], а також і на працівників Апарату Верховної Ради відповідно до Положення про Апарат Верховної Ради України поширюється законодавство про державну службу (п. 17) [5]. Положенням про Адміністрацію Президента України визначено її статус як постійнодіючого допоміжного органу, утвореного Президентом України (п. 1) [4]. У ст. 91 Закону № 889 визначаються

особливості призначення на посади та звільнення з посади керівника апарату Верховної Ради України та керівника апарату Адміністрації Президента України, інших працівників, утворених Президентом України допоміжних органів (ч.ч. 1, 4, 5, 6) [3]. На підставі цього можна дійти висновку, що інших, крім керівника апарату, категорій працівників апарату Верховної Ради України, ст. 91 Закону № 889 не стосується, і що на ці інші категорії дія Закону не поширюється.

Певної трансформації зазнали і принципи державної служби. Як свідчить табл. 2, Закон № 889 визначає стрункішу у порівнянні із Законами № 3723 і № 4050 систему принципів державної служби.

Таблиця 2

Порівняльна таблиця принципів державної служби

Принципи державної служби		
за Законом № 3723 (ст. 3):	за Законом № 4050 (ст. 3):	за Законом № 889 (ст. 4):
1) служіння народу України; 2) демократизм і законність; 3) гуманізм і соціальна справедливість; 4) пріоритет прав людини і громадянина; 5) професіоналізм, компетентність, ініціативність, чесність, відданість справі; 6) персональна відповідальність за виконання службових обов'язків і дисципліна; 7) дотримання прав та законних інтересів органів місцевого і регіонального самоврядування; 8) дотримання прав підприємств, установ і організацій, об'єднань громадян.	1) верховенство права; 2) патріотизм та служіння Українському народу; 3) законність; 4) рівний доступ до державної служби; 5) професіоналізм; 6) добросовісність; 7) політична неупередженість; 8) прозорість діяльності; 9) персональна відповідальність державного службовця.	1) верховенство права; 2) законність; 3) професіоналізм; 4) патріотизм; 5) добросовісність; 6) ефективність; 7) забезпечення рівного доступу до державної служби; 8) політична неупередженість; 9) прозорість; 10) стабільність.

Стрункість системи принципів державної служби, визначених Законом № 889, досягається за рахунок їх формулювання одиничними термінами. Така однотерміновість дозволила чітко сформулювати визначення понять кожного з принципів, що є важливою новелою Закону № 889. Адже однозначне тлумачення і розуміння принципів державної служби, які є складовою поняття державного службовця, матиме важливе значення як одного з критеріїв системи оцінювання діяльності державних службовців.

У визначенні правового статусу державного службовця важливим є роль і місце його посади в структурі державного органу. В Законі № 889 застосовано новий у порівнянні із Законами № 3723 і № 4050 підхід щодо класифікації посад державної служби та державних службовців, про що свідчать дані, наведені в табл. 3, 4, 5.

Таблиця 3

Класифікація посад державної служби та державних службовців за Законом № 3723 (ст.ст. 25, 26) [1]

Категорії посад державних службовців	I	II	III	IV	V	VI	VII
Ранги державних службовців	1	3	5	7	9	11	13
	2	4	6	8	10	12	14
	3	5	7	9	11	13	15

Таблиця 4

Класифікація посад державної служби та державних службовців за Законом № 4050 (ст.ст. 6, 27) [2]

Групи посад державних службовців	I				II				III				IV			V			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4
Ранги державних службовців	1	1	1	2	1	2	3	4	2	3	4	5	3	4	5	4	5	6	7
		2	2	3	2	3	4	5	3	4	5	6	4	5	6	5	6	7	8
			3	4		4	5	6	4	5	6	7	5	6	7	6	7	8	9

Таблиця 5

Класифікація посад державної служби та державних службовців за Законом № 889 (ст.ст. 6, 39) [3]

Категорії посад державних службовців	А			Б				В			
Ранги державних службовців	1	2	3	3	4	5	6	6	7	8	9

Порівняльний аналіз табл. 3, 4, 5 показує, що Закон № 3723 класифікував посади державної служби та державних службовців за сімома категоріями та п'ятнадцятьма рангами. Закон № 4050 значно ускладнював класифікацію посад державної служби та державних службовців тим, що при заміні категорій на групи посад і зменшенні їх на дві одиниці, а також при зменшенні кількості рангів з п'ятнадцяти до дев'яти, поділяв четверту групу посад на три підгрупи, а в першій, другій, третій та п'ятій групах посад виділяв по чотири підгрупи, маючи у підгрупах, за винятком першої і другої підгруп першої групи та першої підгрупи другої групи, по три ранги. Класифікація, визначена Законом № 889, поділяє посади державної служби на три категорії: «А», «Б» і «В» — та передбачає дев'ять рангів, які можуть присвоюватися державним службовцям. Причому щодо посад категорії «А» Закон № 889 вводить новий термін — вищий корпус державної служби. Передбачається також введення до переліку посад вищого корпусу державної служби нових посад — державний секретар Кабінету Міністрів України,

заступник Державного секретаря Кабінету Міністрів України, державний секретар міністерства.

У табл. 6 наведено віднесення посад державної служби до відповідних категорій. Посади категорій «А» і «Б», хоча й переважно узагальнено, визначені п.п. 1 і 2 ч. 2 ст. 6. Які посади державної служби належать до категорії «В», Закон, на жаль, не визначає, лише в п. 3 ч. 2 ст. 6 містить конструкцію відсилаючого характеру, згідно з якою до посад категорії «В» належать «інші посади державної служби, не віднесені до категорій «А» і «Б». У результаті аналізу посад державної служби, віднесених п.п. 1 і 2 ч. 2 ст. 6 Закону № 889 до категорій посад «А» і «Б», встановлено, що, відповідно до п. 3 ч. 2 ст. 6 цього Закону, до категорії посад «В», на думку автора, слід віднести такі «інші посади державної служби, не віднесені до категорій «А» і «Б», які в графі 3 табл. 6 виділено курсивом.

Таблиця 6

Віднесення посад державної служби до відповідних категорій та визначення рангів, які можуть присвоюватися державним службовцям у разі зайняття ними таких посад за Законом № 889 (ст.ст. 6, 39) [3]

Категорія «А» 1, 2, 3 ранги	Категорія «Б» 3, 4, 5, 6 ранги	Категорія «В» 6, 7, 8, 9 ранги
Найменування посад та державних органів	Найменування посад та державних органів	Найменування посад та державних органів
1) державний секретар Кабінету Міністрів України; 2) заступники державного секретаря Кабінету Міністрів України; 3) державний секретар міністерства України; 4) керівники центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України; 5) заступники керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України; 6) керівник апарату Конституційного Суду України; 7) заступники керівника апарату Конституційного Суду України; 8) керівник апарату Верховного Суду України;	1) керівники структурних підрозділів Секретаріату Кабінету Міністрів; 2) заступники керівників структурних підрозділів Секретаріату Кабінету Міністрів України; 3) керівники структурних підрозділів міністерств України; 4) заступники керівників структурних підрозділів міністерств України; 5) керівники інших центральних органів виконавчої влади; 6) заступники керівників інших центральних органів виконавчої влади; 7) керівники інших державних органів; 8) заступники керівників інших державних органів;	Посади державної служби, не віднесені до посад категорій «А» і «Б»: 1) <i>посади держслужби (далі — ДС) Секретаріату Кабінету Міністрів України (крім посад категорій «А» і «Б»);</i> 2) <i>посади ДС міністерств України (крім посад категорій «А» і «Б»);</i> 3) <i>посади ДС інших центральних органів виконавчої влади (крім посад категорій «А» і «Б»);</i> 4) <i>посади ДС інших державних органів (крім посад категорій «Б»);</i>

Продовження табл. 6

<p>9) заступники керівника Апарату Верховного Суду України;</p> <p>10) керівники апаратів вищих спеціалізованих судів України;</p> <p>11) заступники керівників вищих спеціалізованих судів України;</p> <p>12) голови місцевих державних адміністрацій;</p> <p>13) керівники державної служби в інших державних органах, юрисдикція яких поширюється на всю територію України.</p>	<p>9) керівники територіальних органів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів;</p> <p>10) заступники керівників територіальних органів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів;</p> <p>11) заступники голів місцевих державних адміністрацій;</p> <p>12) керівники апаратів апеляційних судів;</p> <p>13) заступники керівників апаратів апеляційних судів;</p> <p>14) керівники апаратів місцевих судів;</p> <p>15) заступники керівників апаратів місцевих судів;</p> <p>16) керівники структурних підрозділів апаратів судів;</p> <p>17) заступники керівників структурних підрозділів апаратів судів;</p> <p>18) заступники керівників державної служби в інших державних органах, юрисдикція яких поширюється на всю територію України.</p>	<p>5) посади ДС територіальних органів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів (крім посад категорії «Б»);</p> <p>6) посади ДС апарату Конституційного Суду України (крім посад категорії «А»);</p> <p>7) посади ДС апарату Верховного Суду України (крім посад категорії «А»);</p> <p>8) посади ДС апаратів вищих спеціалізованих судів України (крім посад категорії «А»);</p> <p>9) посади ДС місцевих державних адміністрацій (крім посад категорії «А» і «Б»);</p> <p>10) посади ДС інших державних органів, юрисдикція яких поширюється на всю територію України (крім посад категорії «А» і «Б»);</p> <p>11) посади ДС апаратів апеляційних судів (крім посад категорії «Б»);</p> <p>12) посади ДС апаратів місцевих судів (крім посад категорії «Б»);</p> <p>13) посади ДС апаратів судів (крім посад категорії «Б»).</p>
---	---	--

Очевидно, що варто все ж було визначити в Законі № 889, категорії посад державної служби, що належать до категорії «В». Окрім цього, не завадили б більш точні формулювання окремих понять.

До прикладу, не зовсім вдалим, на думку автора, є визначення в Законі № 889 поняття безпосереднього керівника як «найближчого керівника» (п. 1 ч. 1 ст. 2) [3]. Кращим варіантом могло б бути розуміння безпосереднього керівника як керівника найнижчого рівня, якому підпорядкований державний службовець.

Потребує зміни положення Закону № 889 щодо визначення поняття керівника державної служби як «посадової особи, яка займає вищу посаду державної служби в державному органі» (п. 3 ч. 1 ст. 2) [3]. Виникає питання — вищої посади у порівнянні з якими посадами чи найвищої посади державної служби.

У Законі № 889 вживається термін «посадова особа» (п.п. 2, 3 ч. 1 ст. 2 та ін.) [3]. Причому в п. 2 ч. 1 ст. 2 цей термін вживається щодо державних органів та органів місцевого самоврядування. Однак якщо поняття посадової особи місцевого самоврядування визначене абз. 13 ст. 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [6] та ч. 1 ст. 2 Законом України «Про службу в органах місцевого самоврядування» [7], то Закон № 889, вживаючи термін «посадова особа», не дає ні його визначення, ні посилання на інший закон, яким воно визначене. Тому варто було б абзацом другим ч. 2 ст. 1 першої Закону № 889 визначити, що державні службовці є посадовими особами відповідних органів державної влади, інших державних органів, їх апарату (секретаріату) або доповнити ст. 2 Закону № 889 визначенням терміна посадової особи державної служби.

Визнаючи беззаперечність значення Закону № 889 у забезпеченні нової якості державної служби відповідно до кращої європейської практики, вважаємо, що основну оцінку його ефективності дасть практика його реалізації.

Список використаних джерел

1. Про державну службу : Закон України від 16.12.1993 р. № 3723–XII / Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3723-12>.
2. Про державну службу : Закон України від 17.11.2011 р. № 4050–VI / Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/4050-17>.
3. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 889–VIII / Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/889-19>.
4. Про Положення про Адміністрацію Президента України : Указ Президента України від 02.04.2010 р. № 504/2010 / Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/504/2010>.
5. Про затвердження Положення про Апарат Верховної Ради України : розпорядження голови Верховної Ради України від 25.08.2011 р. № 769 / Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/769/11-pr>.
6. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97–ВР / Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/280/97-vr>.
7. Про службу в органах місцевого самоврядування : Закон України від 07.06.2001 р. № 2493–III / Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2493-14>.

Надійшла до редакції 01.12.2016

Савицкий В. Т. Государственная служба Украины: законодательные новеллы и реальность

На основе сравнения отдельных положений трех редакций Закона Украины «О государственной службе» (от 16 декабря 1993 г. № 3723–XII, от 17 ноября 2011 г. № 4050–VI и от 10 декабря 2015 г. № 889–VIII) подчеркивается значение реформирования государственной службы как деятельности особенной профессионально-статусной группы лиц в контексте реформирования Украины в целом. Анализируется суть определенных Законом № 889 понятий государственной службы, государственного служащего, акцентируется внимание на группах полномочий из выполнения государственной службой заданий и функций государства. Отмечается как позитивная в исторической плоскости трансформация сути принципов государственной службы. На основе анализа классификации должностей государственных служащих выделяются группы должностей, которые, по мнению автора, должны были бы быть отнесены Законом № 889 к должностям государственной службы категории «В». Высказывается мысль относительно более точной формулировки отдельных положений Закона от 10 декабря 2015 г. № 889–VIII «О государственной службе».

Ключевые слова: государственная служба, государственный служащий, принципы государственной службы, категории должностей государственной службы, должностное лицо.

Savytskyi, V. T. The Public Service of Ukraine: Legislative Innovations and Reality

Based on the comparison of certain provisions of the three editions of the Law of Ukraine «On civil service» (No. 3723–XII of December 16, 1993, No. 4050–VI of November 17, 2011 and No. 889–VIII of December 10, 2015) emphasizes the importance of civil service reform as of special professional status of individuals in the context of reforming Ukraine as a whole. Analyzes substance by the Law number No. 889 concepts of public service and public servant, focuses on the group authority to perform public service tasks and functions of the state. There is a positive transformation in the historic plane essentially principles of public service. The analysis of classification distinguishes civil servants of positions, which, according to the author, would be referred to the Law No. 889 civil service category «B». It has been suggested on more precise wording of certain provisions of the Law of Ukraine «On civil service» No. 889–VIII of December 10, 2015.

Keywords: public service, civil servant, the principles of civil service, categories of civil service, official.

